

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

# סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרֻשָׁת בִּי־תְּשׂא

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחוּלַק ל- תתק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כַּרְךְ י"ג - חֲלָק י"ג

קוֹנְטֵרְס 373

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֻּלָּל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תְּשַׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיַה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

## תהילות הזוהר

## תסה

גמרא זוהר ראשית חכמה תיקונים עין יעקב וכו'. (לקוטי תורה מר"מ טשערנאביל זיע"א הדרכה א')

לו) **מי שלא ראה אור ספר הזוהר לא ראה אור מימיו**  
"אשרינו מה טוב חלקינו שזכינו לאור לילך ולהגות באמרי נועם בזיו זוהר עליון אור הקדוש, חכו ממתקים וכולו מחמדים, מים שאין להם סוף וקץ להבין ולהשכיל במעשה בראשית ובמעשה המרכבה, ואיך להיות מרכבה להתייחד ולהשיב נפש אל מקור מחצבה ושרשה, וזאת נחלט ונשרש בנפשי אשר מי שלא ראה אור ספר הזוהר לא ראה אור מימיו." (עטרת צבי פ"א בהעלותך)

"שמעוני אחי ורעי החברים המשתוקקים ומבקשי אמת אמתת עבודת הלב לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, נפשי תשתוחח ותדבק בספר הזוהר כאשר ידוע ומפורסם סגולת ספר הזוהר וכו'." (סור מרע).

"ותכלית הדברים כשתדבק נפשך בספרי יראים שתראה בכל עת חיובך לבורא כל עלמין ובפרט בספר הזוהר עיקרא דכלא והוא ילהב לבך כשלהובא דאשא ספר הזוהר הוא המפתח והוא הסוגר." (סור מרע ועשה טוב).

לוז) רק הלימוד הקדוש הזה הוא שדברה תורה שהוא מגן ומחסה נגד המקטרגים ונגד היצה"ר

"והוה מרגלא בפומיה דרבינו מזידיטשוב לאמר תמיד לאנ"ש ותלמידיו ולכל באי ביתו כי רק הלימוד הקדוש הזה הוא שדברה תורה שהוא מגן ומחסה נגד המקטרגים ונגד היצה"ר שיזכו לתקן את נר"ן [נפש רוח נשמה] שלהם נקי ובר מכל סיג ופגם לטהר ולקדשם בקדושה עליונה, פעם שאל רבינו לאחד התלמידים החשובים, מדוע לא לומד בזוהר הק' והתיקונים ובכתבי האריז"ל, וענה בשברון לב, רבי, מה אעשה כי ללימוד הקדוש הזה צריכים קדושה יתירה וטהר גברא ואני אין בי זאת. ואיך אוכל לגשת לקודש הקדשים ללמוד, ואמר לו רבינו אם אינך עוד קדוש וטהור צא ולמד לימוד הקדוש הזה ותדבק בו וכזה ראה וקדש ואז תתקדש ותטהר כי אי אפשר בדור הזה להשיג דבר מה בלעדו." (מההקדמה לספר צבי לצדיק).

לח) יתחדש לו בכל עת ורגע אור חדש ממש, עד שנעשה בריה חדשה, על ידי הזוהר, ומרן האריז"ל

"כי למדן משפה ולחוץ לא יטעם לעולם אור התורה ולא יתחדש לו שום אור וכל החידושים שסובר כמחדש בסברות זרות וגרסות בהבל הבליים הם היפך הלכה אמיתית ולטהר את הטמא וכו', והזוהר שהם מאירות עיניים מתוקים לנפש

# הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראלם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

## תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

### [תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

ישראלי המשכלת שיתחדש לו בכל עת ורגע אור חדש ממש עד שנעשה בריה  
חדשה על ידי הזוהר ומרן האריז"ל." (היכל הברכה דברים דף כ"ח).

(לט) מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדושה לראות טוב עולם  
הבא, בעולם הזה ידבק בספר הזוהר

"ובדור הזה האחרון מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותיקונים שהם חיים ממש  
לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא  
משפה ולחוץ כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש והוא כולו טעות ורמאות  
ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש וגדול הדור ולהשתרר  
על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים וכו', ובודאי לא ישיג אורחות חיים  
אלא על ידי לימוד הזוהר, ובדור הזה אי אפשר להמשיך שכינתא עליונה אלא על  
ידי הזוהר וכו', ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום  
בלתי קדושה לראות טוב עולם הבא, בעולם הזה ידבק בספר הזוהר." (היכל הברכה

פרשת עקב דברים ז' פ' י"ט)

מ) ובפרט בעת לימוד ספר הזוהר שממש השכינה שורה עליך והקב"ה מאיר עליך אור  
חיות

"אבל העיקר תדע אחי, לימוד זה שנתגלה בזמן הזה וכו', הוא מחמת שרע  
גובר מאד וכנסת ישראל נופל, ובלימוד זה נזדכך הנפש, ובאמת בעת לימוד  
הסודות ובפרט זוהר ותיקונים מאיר הנפש, ועל ידי לימוד וידיעות כוונת המצוות  
מעורר בשרשים עליונים ויאר למטה בעילוי רב אור גדול, ובפרט בעת לימוד  
ספר הזוהר שממש השכינה שורה עליך והקב"ה מאיר עליך אור חיות, ובלבד  
שתהיה לך הכנעה באמת, ועוד שתזכה על ידי לימוד זה להיות עפר ואפר ולסבול  
יסורים וחירופין ודישות עקב שתהיה בעיניך כאסקופא התחתונה שהכל דשין  
עליך, והשם יתברך יעזור לך בהרחבת המוחין של הקדושה ובנועם זיו השכינה  
שלא תרגיש מכל אלה שום הרגש כלל וכלל." (שביל היחיד אות ד' מספר נתיב מצותיך)

"צריך לקרות בספר הזוהר וכו' אע"ג דלא ידע מאי קאמר כי תיקון גדול  
ועצום מאד למטרוניתא ולנשמתו כנודע מכמה טעמים." (בתיקון ליל שבועות להרמ"ז בסו"ס  
טוב הארץ למהרנ"ש).

"יעסוק בספר הזוהר אף על גב דלא ידע ולא מבין מאי קאמר מכל מקום  
הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה."  
(תיקון ליל הוש"ר שם).

מא) זוהר הקדוש מסוגל לנשמה ודבר השוה לכל נפש  
וגם צריך כל אדם להרגיל את עצמו לומר בכל יום ספר זוהר הקדוש קודם  
התפילה ומן אלול עד אחר ימים טובים לגמור ספר תיקונים הקדוש ואל יאמר

אָמַר לִיהוָה רַעֲיָא מְהֵימְנָא, (מלאך) אַנְתָּ בְּשָׁמַיִם,  
 רַחִים אַנְתָּ מִמְּאֲרִיךְ, לִית תְּוֹהָא בְּכָל  
 אֵינּוֹן מַלְיִן יַקְרִיזִין דִּיפְקוֹן מִפּוֹמָךְ, דִּהָא מָאן  
 דִּיאִהוּ מַלְכָּא, אוּ בְרָא דְמַלְכָּא, לִית תְּוֹהָא,  
 דִּיפְקוֹן מְרַגְלָאִין בְּפִתּוּרֵיהּ, מַלְיִין סְגוּלוֹת,  
 מַלְיִין נְהוּרִין. לְבַר נָשׁ אַחְרָא, אִיהוּ תְּוֹהָא.  
 אָמַר לִיהוָה בְּרִיךְ אַנְתָּ רַעֲיָא מְהֵימְנָא. מִתְמָן  
 וְאֵילָךְ אִימָא אַנְתָּ, דְעֵלְאִין וְתַתְּאִין נַחְתּוּ  
 לְמִשְׁמַע מִינָךְ. אָמַר לִיהוָה, אֲשֵׁלִים מְלוּלָךְ,  
 אָמַר לִיהוָה, לֹא אִית כְּעַן לְמִימַר יַתִּיר, אִימָא  
 אַנְתָּ עַד זְמַנָּא אַחְרָא.

אָמַר לוֹ רוּעָה הַנְּאָמֵן, (מלאך) אַתְּהָ  
 בְּשָׁמַיִם, אֱהוּב אַתְּהָ מְרַבּוּנְךָ, אִין  
 תְּמִיָהּ בְּכָל אוֹתָם דְּכָרִים נְכַבְדִּים  
 שְׂיַצְאוּ מִפִּיךָ, שְׁהָרִי מִי שְׁהוּא  
 מְלָךְ אוּ בֶן מְלָךְ, אִין תְּמִיָהּ  
 שְׂיַעֲלוּ מְרַגְלִיּוֹת בְּשִׁלְחָנּוּ, מְלֹאוֹת  
 סְגוּלוֹת, מְלֹאוֹת אוֹרוֹת. לְאָדָם  
 אַחַר זֹהִי תְּמִיָהּ. אָמַר לוֹ, בְּרוּךְ  
 אַתְּהָ הַרוּעָה הַנְּאָמֵן, מִשְׁם וְאֵילָךְ  
 אָמַר אַתְּהָ, שְׁהָרִי עֲלִיּוֹנִים  
 וְתַחְתּוֹנִים יִרְדּוּ לְשִׁמְעַ מִמְּךָ. אָמַר  
 לוֹ, הַשְׁלֵם דְּבוּרְךָ. אָמַר לוֹ, אִין  
 כְּעַת לּוֹמַר יוֹתֵר, אָמַר אַתְּהָ עַד  
 פְּעַם אַחְרָת.

פְּתַח רַעֲיָא מְהֵימְנָא, פְּקוּדָא בְּתַר דָּא, לְקַדְשׁ  
 אַת הַחֲדָשׁ. בְּגִין דְּסִיְהָרָא קְדִישָׁא אִיְהִי  
 כְּלָה, דְּמִתְקַדְּשַׁת (דף קפ"ז ע"ב) עַל פִּי בֵּית דִּין,  
 דִּיאִהוּ גְבוּרָה, בְּגִין דְּתַמָּן לְיוֹאֵי, דְּאִתְמַר בְּהוּ  
 וְקַדְשַׁת אַת הַלּוּיִם. וּלְבַתַּר דְּאִתְחַזִּי סִיְהָרָא  
 דִּיאוֹתוּ לְאוּרָה, מְבָרַךְ עֲלֵיהּ בְּרוּךְ אַתְּהָ יְיָ  
 אֱלֹהֵינוּ מְלָךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּמֵאֲמָרוֹ בְּרָא  
 שְׁחָקִים, וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם. וּבְמִי מִתְקַדְּשַׁת  
 וּמִתְבָּרַכַת, בְּתַפְאָרַת בְּגִין דִּיאִהוּ עֲטָרַת  
 תַּפְאָרַת לְעַמּוּסֵי בְּטָן. (ע"כ רעיא מהימנא)

פְּתַח הַרוּעָה הַנְּאָמֵן, מְצוּה אַחַר  
 זֹו לְקַדְשׁ אַת הַחֲדָשׁ, מִשּׁוֹם  
 שֶׁהַכְּלָה הַקְּדוּשָׁה הִיא כְּלָה  
 שֶׁמִּתְקַדְּשַׁת עַל פִּי בֵּית דִּין, שְׁהוּא  
 גְבוּרָה, מִשּׁוֹם שֶׁשֵּׁם לְוִיִּם,  
 שְׂנֵאמַר בְּהֵם וְקַדְשַׁת אַת הַלּוּיִם.  
 וְאַחַר שְׂנֵאֵית הַלְּבָנָה שְׂאִאוֹתוּ  
 לְאוּרָה, מְבָרַךְ עֲלֵיהּ: בְּרוּךְ אַתְּהָ  
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלָךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר  
 בְּמֵאֲמָרוֹ בְּרָא שְׁחָקִים, וּבְרוּחַ פִּיו  
 כָּל צְבָאָם. וּבְמִי מִתְקַדְּשַׁת  
 וּמִתְבָּרַכַת? בְּתַפְאָרַת, מִשּׁוֹם  
 שֶׁהִיא עֲטָרַת תַּפְאָרַת לְעַמּוּסֵי  
 בְּטָן. (ע"כ כאן רעיא מהימנא)

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיָּא הוּוּ אֲזֵלִי בְּאַרְחָא, עַד  
 דְּהוּוּ אֲזֵלִין רַמְשׁ לִילֵיא, יַתְבוּ. אַדְהוּוּ  
 יַתְבִּין, שְׂרִיאַת צְפָרָא לְאַנְהָרָא, (ס"א אַמְרוּ קוּם וְנִיבְדָךְ)  
 קָמוּ וְאֲזֵלוּ. אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, חָמִי אֲנַפּוּי דְּמַזְרַח  
 דְּקָא מְנַהֲרִין, הַשְׁתָּא כָּל אֵינּוֹן בְּנֵי מְדִינַחָא  
 דְּטוּרֵי נְהוּרָא, סְגִדִין לְגַבֵּי הָאִי נְהוּרָא, דְּנַהֲרִי  
 בְּאַתַּר דְּשִׁמְשָׁא, עַד לֹא יַפּוּק, וּפְלַחִין לִיהוּ,  
 דִּהָא כִּיּוֹן דְּנַפִּיק שִׁמְשָׁא, פְּמָה אֵינּוֹן דְּפְלַחִין  
 לְשִׁמְשָׁא. וְאֵלִין אֵינּוֹן דְּקָא פְּלַחִין לְנְהוּרָא  
 דָּא, וּקְרָאן לְהָאִי נְהוּרָא, אֱלֵהָא דְּמְרַגְלָא  
 דְּנַהֲרִי. וְאוּמָאָה דְּלֵהוּן בְּאַל"ה דְּמְרַגְלָא  
 דְּנַהֲרִי.

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיָּא הִיוּ הוֹלְכִים  
 בְּדֶרֶךְ. עַד שֶׁהִיוּ הוֹלְכִים יָרֵד  
 הַלֵּילָה. יוֹשְׁבוּ. עַד שֶׁהִיוּ יוֹשְׁבִים  
 הִתְחִיל הַבְּקָר לְהֵאִיר. (אמרה נקום  
 ונבדך) קָמוּ וְהִלְכוּ. אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא,  
 רָאָה אַת פְּגִי הַמְּזוּרַח שְׂמֵאֲרִים.  
 עֲכָשׁוּ כָּל אוֹתָם בְּנֵי הַמְּזוּרַח שֶׁל  
 הָרִי הָאוּר מִשְׁתַּחֲוִים לְאוּר הַזֶּה  
 שְׂמֵאֲרִי בְּמָקוֹם הַשֶּׁמֶשׁ טָרַם  
 שְׂיַצְא וְעוֹבְדִים אוֹתוֹ, שְׁהָרִי כִּיּוֹן  
 שְׂיַצְא הַשֶּׁמֶשׁ, כְּמָה הֵם  
 שְׂעוֹבְדִים לְשִׁמְשׁ. וְאַלְהָ הֵם  
 שְׂעוֹבְדִים לְאוּר הַזֶּה, וְקוּרְאִים  
 לְאוּר הַזֶּה: אֱלֵהִי הַמְּרַגְלִית  
 הַמְּאִירָה. וּשְׁבוּעַתָּם הִיא בְּאַל"ה  
 הַמְּרַגְלִית הַמְּאִירָה.

ואם תאמר שעבודה זו היא לחנם - מ'מים ראשונים הקדמונים ידעו בה חכמה. בזמן שהשמש מאיר, טרם שיצא, אותו הממנה המפקד על השמש יוצא, והאותיות הקדושות של השם העליון רשומות על ראשו (של השמש), ובכח אותן האותיות פותח את כל חלונות השמים, ומכה בהם ועובר. ואותו ממנה נכנס לתוף אותו הזר שמאיר סביב השמש, ושם נמצא, עד שיוצא השמש ומתפשט בעולם.

ואורו הממנה מפקד על הזוהב ועל מרגליות אדמות, והם עובדים אל אותו הדיוקן של שם, ובקדוה וסימנים שגישו מהראשונים מ'מים קדמונים, הולכים ויודעים בקדוה השמש למצא מקומות של זהב ומרגליות. אמר רבי יוסי, עד כמה יהיו עבודות רבות אלו בעולם, שהרי שקר אין לו עמודים לתמיכה?

פתח אחר (רבי חייא) ואמר, (משלי יב) שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר. בא וראה, אלו כל בני העולם היו עובדים לשקר - היה כף, אבל האור הזה והזהר שמאיר ודאי הוא אמת. כוכבי רום הרקיע הם אמת. אם בטפשותם וחסרון דעתם הם אומרים וקוראים להם אלוה, לא צריך הקדוש ברוך הוא לכלות את מעשי ידיו מהעולם. אבל לעתיד לבא לא יכלו הכוכבים והאורות של העולם. אבל מי יתפלה? אותם שעובדים להם.

והפסוק הזה הוא כף. שפת אמת תכון לעד - אלו ישראל, שהם שפת אמת, (דברים) ה' אלהינו ה' אחד. והכל הוא אמת וסוד האמת. ומסימים, ה' אלהיכם אמת. וזהו שפת אמת תכון לעד.

וא' תימא פולחנא דא למגנא הוא. מיומין עתיקין קדמאין, חכמתא ידעו ביה. בזמנא דשמשא נהיר, עד לא יפוק, ההוא ממנא דפקיד על שמשא, נפיק, ואתון קדישין דשמא עלאה קדישא רשימן על רישיה, (דשמשא) ובחילא דאינון אתון, פתח לכל פוי שמיא ובטש בהו, ועבר. וההוא ממנא עאל גו ההוא זהרא דנהיר סחרניה דשמשא, ותמן שכיח, עד דנפק שמשא, ואתפשט בעלמא.

וההוא ממנא, איהו פקידא, על דהבא, ועל מרגלן סומקון. ואינון פלחין לההוא דיוקנא דתמן, ובנקודין וסימנין דירתו מקדמאי מיומין עתיקין, אזלי ונדעי נקודין דשמשא, למשפח אתרין דדהבא ומרגלן, אמר רבי יוסי, עד כמה יהון פולחנין סגיאין אלין בעלמא, דהא שקרא לית ליה קיימין לקיימא.

פתח אידן (ס"א רבי חייא) ואמר, (משלי יב) שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר. תא חזי, אלו כל בני עלמא הוו פלחין לשקרא, הוה הכי, אבל האי נהורא וזהרא דנהיר, ודאי קשוט איהו. ככבי רומא דרקיעא קשוט אינון. אי בטפשו וחסרונא דדעתא דלהון, אינון אמרי וקראן להו אלהא, לא בעי קדשא בריה הוא לשיצאה עובדוי מעלמא. אבל לזמנא דאתי לא ישתצון ככביא ונהורין דעלמא. אבל מאן ישתצי. אינון דפלחו לון, וקרא דא הכי הוא. שפת אמת תכון לעד, אלין ישראל, דאינון שפת אמת. (דברים) ו' אלהינו ו' אחד. וכלא איהו אמת, ורזא דאמת, ומסימי ו' אלהיכם אמת. ודא איהו שפת אמת תכון לעד.



ועד ארְגִיעָה, ועד רַגַע מִיבְעֵי לִיה, מֵאִי אַרְגִיעָה. אֶלֶּא, עַד כְּמָה יִהְיֶה קִיּוּמָא דְלַהּוֹן בְּעֵלְמָא, עַד זְמַנָּא דִּייתִי, וִיְהֵא לִי נִיחָא מִפּוֹלְחָנָא קִשְׁיָא דְעֵלוּי. וּבְזַמְנָא דְאַרְגִיעָה, יִשְׁתַּצֵּי לְשׁוֹן שְׁקֵר, אִינוּן דְקִרְאֵן אֱלֹהָא, לְמַאן דְלָאו הוּא אֱלֹהָא. אֲבָל יִשְׂרָאֵל דְאִינוּן שְׁפַת אֱמֶת, כְּתוּב בְּהֵם (ישעיה מג) עִם זִו יִצְרָתִי לִי תִהְלֶתִי יִסְפְּרוּ.

נִזְכְּרִתִי פַעַם אַחַת שְׁהֵייתִי הוֹלֵף עִם רַבִּי אֶלְעָזָר, פְּגַשׁ בּוֹ הַגְּמוּן. אָמַר לְרַבִּי אֶלְעָזָר, אַתָּה מְכִיר אַת תּוֹרַת הַיְהוּדִים? אָמַר לוֹ, מְכִיר. אָמַר לוֹ, הַאִינְכֶם אוֹמְרִים שְׁאַמוּנְתְּכֶם אֱמֶת וְתוֹרַתְכֶם אֱמֶת, וְאִנּוּן שְׁאַמוּנְתַנּוּן שְׁקֵר וְתוֹרַתַנּוּן שְׁקֵר? ! וְהֵרִי כְּתוּב, שְׁפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד וְעַד אַרְגִיעָה לְשׁוֹן שְׁקֵר? אִנּוּן מִימֹת הַעוֹלָם עוֹמְדִים בְּמַלְכוּת וְלֹא סָרָה מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים דוֹר אַחַר דוֹר, תִּכּוֹן לְעַד וְדַאי. וְאַתֶּם מַעַט הֵיָה לְכֶם בְּמַלְכוּת, וּמִיָּד סָרָה מִכֶּם, וְהַפְּסוּק הַתְּקִים בְּכֶם שְׁכַתוּב וְעַד אַרְגִיעָה לְשׁוֹן שְׁקֵר.

אָמַר לוֹ, אֲנִי רוֹאָה בְּךָ שְׂאֵתָה חֲכָם בְּתוֹרָה. תִּפְּח רִחוּי שֶׁל אוֹתוֹ הַאִישׁ. אֵלּוּ אָמַר הַכְּתוּב שְׁפַת אֱמֶת כּוֹנֵנֶת לְעַד - הֵיָה כְּמוֹ שְׂאֵמְרַנּוּ. אֲבָל לֹא כְּתוּב אֶלֶּא תִכּוֹן, עֲתִידָה שְׁפַת אֱמֶת שְׁתִּכּוֹן מֵה שְׁאִין בְּךָ עֲכָשׁוּ, שְׁעֲכָשׁוּ שְׁפַת שְׁקֵר עוֹמְדָת, וּשְׁפַת אֱמֶת שׁוֹכְבָת לְעַפְרָה, וּבְאֹתוֹ זְמַן שֶׁל אֱמֶת תַּעֲמֵד עַל קִיּוּמָהּ וּמִתּוֹף אַרְצָה תִצְמַח, אַז שְׁפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד וְגו'.

אָמַר לוֹ אוֹתוֹ הַגְּמוּן, אֲשֶׁרִיד, וְאֲשֶׁרִי הָעַם שְׂיִוְרָשִׁים תּוֹרַת אֱמֶת! אַחַר יָמִים שְׁמַעֲתִי שְׁהַתְּגִיר. הִלְכוּ, הִגִיעוּ לְשִׁדָּה אַחַת וְהַתְּפַלְלוּ תִפְלַתְסֶם. כִּינּוּן שְׁהַתְּפַלְלוּ תִפְלַתְסֶם, אָמְרוּ, מִכָּאֵן

ועד ארְגִיעָה, ועד רַגַע מִיבְעֵי לִיה, מֵאִי אַרְגִיעָה. אֶלֶּא, עַד כְּמָה יִהְיֶה קִיּוּמָא דְלַהּוֹן בְּעֵלְמָא, עַד זְמַנָּא דִּייתִי, וִיְהֵא לִי נִיחָא מִפּוֹלְחָנָא קִשְׁיָא דְעֵלוּי. וּבְזַמְנָא דְאַרְגִיעָה, יִשְׁתַּצֵּי לְשׁוֹן שְׁקֵר, אִינוּן דְקִרְאֵן אֱלֹהָא, לְמַאן דְלָאו הוּא אֱלֹהָא. אֲבָל יִשְׂרָאֵל דְאִינוּן שְׁפַת אֱמֶת, כְּתוּב בְּהוּ, (ישעיה מג) עִם זִו יִצְרָתִי לִי תִהְלֶתִי יִסְפְּרוּ.

אֲדַבְרָנָא חֲדָא זְמַנָּא דְהוּנָא אֲזִיל בְּהַדִּי רַבִּי אֶלְעָזָר, פְּגַע בֵּיה הַגְּמוּנָא, אָמַר לִיה לְרַבִּי אֶלְעָזָר, אַנְתָּ יַדְעַת מְאוּרִיתָא דִּיהוּדָאִי. אָמַר לִיה יַדְעְנָא. אָמַר לִיה, לִית אַתּוּן אַמְרִין דְמַהִימְנוּתָא דְלַכּוֹן קִשׁוּט, וְאוּרִיתְכוֹן קִשׁוּט, וְאַנּוּן דְמַהִימְנוּתָא דִילָן שְׁקֵר, וְאוּרִיתָא דִילָן שְׁקֵר. וְהָא כְּתוּב שְׁפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד וְעַד אַרְגִיעָה לְשׁוֹן שְׁקֵר. אַנּוּן מִיּוּמִין דְעֵלְמָא, קִיּוּמִין בְּמַלְכוּתָא, וְלֹא אַעֲדִי מִינּוּן לְעֵלְמִין, דְרָא בְּתַר דְרָא, תִּכּוֹן לְעַד וְדַאי. וְאַתּוּן, זְעִיר הוּא לְכוּ מַלְכוּתָא, וּמִיָּד אַעֲדִי מִנְכּוֹן, וּקְרָא אַתְקִיִּים בְּכוּ דְכְּתוּב וְעַד אַרְגִיעָה לְשׁוֹן שְׁקֵר. אָמַר לִיה, חֲמִינָא בְּךָ דְאַנְתָּ חֲפִים בְּאוּרִיתָא. תִּפְּח רִחוּיָהּ (דף קפ"ח ע"ב) דְהֵהוּא גְבַרָא.

אלו אמר קרא, שְׁפַת אֱמֶת כּוֹנֵנֶת לְעַד, הוּא כְּדַקְאֲמַרְוֹן, אֲבָל לֹא כְּתוּב אֶלֶּא תִכּוֹן, זְמִינָא שְׁפַת אֱמֶת דְתִכּוֹן, מַה דְלָאו הָכִי הִשְׁתָּא, דְהִשְׁתָּא שְׁפַת שְׁקֵר קִיּוּמָא, וּשְׁפַת אֱמֶת שְׁכִיבָא לְעַפְרָא, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא דְאַמֶּת יְקוּם עַל קִיּוּמָהּ, וּמַגּוּ אַרְצָה תִצְמַח, כְּדִין שְׁפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד וְגו'.

אָמַר לִיה הֵהוּא הַגְּמוּן, זְכָאָה אַנְתָּ. וְזָכָאָה עֲמָא דְאוּרִיתָא דְקִשׁוּט יִרְתִּין. בְּתַר יוּמִין שְׁמַעְנָא דְאַתְגִּיר. אֲזִלוּ, מְטוּ חַד בִּי חֲקַל, וְצִלוּ צְלוּתְהוֹן. כִּינּוּן דְצִלוּ צְלוּתְהוֹן,

והלאה נתחבר בשכינה, ונלך  
ונתעסק בתורה.

פתח רבי יוסי ואמר, (ישעיה מא) הן  
יבשו ויכלמו כל הנחרים בך וגו'.  
עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות  
לישראל כל אותן טובות שאמר  
על ידי נביאי האמת, וישראל  
סבלו עליהם כמה רעות בגלותם.  
ואלמלא כל אותן טובות  
שמחכים ורואים שפכתובים  
בתורה, לא היו יכולים לעמד  
ולסבל את הגלות.

אבר' הולכים לבית מדרשות,  
פותחים ספרים, ורואים כל אותן  
טובות שמחכים, ורואים  
שפכתובים בתורה שהבטיח להם  
הקדוש ברוך הוא עליהם,  
ומתחממים בגלותם, ושאר  
העמים מחרפים ומגדפים אותם  
ואומרים: איה אלהיכם? איה  
אותן טובות שאתם אומרים  
שמעמדות לכם, וכי כל עמי  
הארץ יתבישו מכם?

זהו שכתוב, (שם 10) שמעו דבר ה'  
החרדים אל דברו אמרו אחיכם  
שנאיכם וגו'. מה זה החרדים אל  
דברו? אלו שסבלו כמה רעות,  
כמה שמועות שמעו אלה על  
אלה ואלה אחר אלה וחרדו  
עליהן, כמו שנאמר (ירמיה ל) כי וגו'  
קול חרדה שמענו פחד ואין  
שלוש וגו'. אותם חרדים תמיד  
אל דברו פשנעשה הדין.

אמרו אחיכם שנאיכם - אלה הם  
אחיכם בני עשו. מנדיכם - כמו  
שנאמר (איכה ד) סורו טמא קראו  
למו. שאין עם שמכזים אותם  
בפנים ורוקקים בפני ישראל כמו  
בני אדום, וכלם אומרים  
שטמאים כמו נדה, וזהו מנדיכם.  
למען שמי יכבד ה', אנו (שאומרים)  
בני אל חי, שבנו יתכבד שמו, אנו  
שולטים על העולם בשביל אותו  
שנקרא גדול, (בראשית כז) עשו בנו

אמרו מכאן ולהלאה נתחבר בשכינתא, ונזיל  
ונתעסק באורייתא.

פתח רבי יוסי ואמר, (ישעיה מא) הן יבשו ויכלמו  
כל הנחרים בך וגו'. זמין קדשא בריך  
הוא למעבד לישראל, כל אינון טבאן,  
דקאמר על ידי נביאי קשוט, וישראל סבלו  
עליהון, כמה בישין בגלותהון. ואלמלא כל  
אינון טבאן דקא מחפאן וחמאן פתיבין  
באורייתא, לא הוו יכלין למיקם ולמסבל  
גלותא.

אבר' אזלין לבי מדרשות, פתחין ספרין,  
וחמאן כל אינון טבאן, דקא מחפן,  
וחמאן פתיבין באורייתא, דאבטח לון קדשא  
ברוך הוא עליהו, ומתנחמין בגלותהון,  
ושאר עמין מחרפין ומגדפין לון, ואמרי אן  
הוא אלהכון, אן אינון טבאן דאתון אמרין  
דזמינין לכון, וכי כל עמין דעלמא יכספון  
מניכו.

הרא הוא דכתיב, (ישעיה 10) שמעו דבר יי'  
החרדים אל דברו אמרו אחיכם  
שונאיכם וגו'. מאי החרדים אל דברו, אינון  
דסבלו כמה בישין, כמה שמועות שמעי,  
אלין על אלין, ואלין בטר אלין, וחרדון  
עליהון, כמה דאת אמר (ירמיה ל) פי וגו' קול  
חרדה שמענו פחד ואין שלום וגו'. אינון  
חרדים תדיר אל דברו פד אתעביד דינא.

אמרו אחיכם שונאיכם, אלין אינון אחוכון  
בני עשו. מנדיכם, כמה דאת אמר (איכה  
ד) סורו טמא קראו למו. דלית עמא דקא מבזין  
לון באנפי, ומרקקין באנפייהו לישראל כבני  
אדום. ואמרי כלהו מסאבין בפדה, ורא איהו  
מנדיכם. למען שמי יכבד יי', אנו (דאמרין) בנוי  
דאל חי. די בן יתיקר שמייה. אנו שלטנין על

הגדל. ובשם הזה נקרא הקדוש ברוך הוא גדול, (תהלים קמה) גדול ה' ומהלל מאד. אנו בני הגדול, והוא גדול. ודאי למען שמי יכבד ה'.

אבר אתם קטנים מהכל, כתוב יעקב בנה הקטן, איה אלהיכם? איה אותן טובות שיתבשרו כל העמים משמחתכם? מי יתן ונראה בשמחתכם כמו שאתם אומרים, והם יבושו, (רוח הקדש אומר והם יבושו) עוד, כמי) כמי שתולה קלתו באחר, משום שאתם אומרים שאז יבשו ויפלטו, ומשום כך רוח הקדש היתה אומרת הדבר כך, ועל זה הן יבשו ויפלטו כל הנחירים כך. מי הם כל הנחירים כך? אלה שחזקו את נחיריהם ברגז עליה בגלות הזו. באותו זמן יבשו ויפלטו מפל הטובות ששיראו אצל ישראל.

אמר רבי חייא, כך זה ודאי, אבל ראינו וכך ראו גבורי העולם, שהרי הגלות נמשכת ועדין בן דוד לא בא. אמר רבי יוסי, וכל זה כך הוא, אבל מי עשה שישבלי ישראל את הגלות הזו? כל אותן הבטחות שהבטיח להם הקדוש ברוך הוא. והרי זה נתבאר, שנקנסים לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ורואים כל אותן נחמות, ושמים בלבם לסבל את כל מה שיבא עליהם, ולולא זה לא יכלו לסבל.

אמר רבי חייא, ודאי כך הוא, והכל תלוי בתשובה. ואם תאמר שיכולים עכשו לעורר תשובה פלם פאחד - לא יכולים! מה הטעם לא יכולים? משום שכתוב, (דברים ל) והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה. וכתוב וחסבת אל לבבך בכל הגוים

עלמא בגין ההוא דאקרי גדול. (בראשית כז) עשו בנו הגדול. ובשמא דא אקרי קדשא בריה הוא גדול, (תהלים קמה) גדול יי' ומהולל מאד. אנו בני הגדול, ואיהו גדול. ודאי למען שמי יכבד יי'.

אבר אתון זעירין מפלא, (בראשית כז) יעקב בנה הקטן פתיב, אן הוא אלהכון. אן הוא אינון טבאון, דיקספון פל עממיא מחדוה דלכון. מאן יתן ונראה בשמחתכם כמה דאתון אמרין. והם יבושו (רוח הקדש אומר והם יבושו) (ס"א תו כסאן) פמאן דתלי קללתא באתרא, בגין דאתון אמרין דכדין יבושו ויפלטו, ובגין דא רוח קדשא הוה אמר מלה הכי, ועל דא, הן יבושו ויפלטו כל הנחירים כך. דאתקפו נחיריהון ברוגזא עלך בגלותא דא. פההוא זמנא, יבושו ויפלטו מפל טבין דיתמוז להון לישראל.

אמר רבי חייא הכי הוא ודאי, אבל חמינן והכי חמו תקיפי עלמא, דהא גלותא אתמשך ועדיין בריה דדוד לא אתי. אמר רבי יוסי, וכל דא הכי הוא, אבל מאן עביד דיסבלון ישראל גלותא דא, פל אינון הבטחות דאבטח לון קדשא בריה הוא. והא אתמר, דעאלין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, וחקמאן פל אינון נחמות, וחדאן בלבייהו למסבל פל מה דייתי עליהו, ואלמלא דא לא יכלין למסבל.

אמר רבי חייא ודאי הכי איהו, וכלא בתשובה תליא. ואי תימא דיקלון השתא לאתערא תשובה כלהו פחדא. לא יכלין. מאי טעמא לא יכלין. בגין דכתיב, (דברים ל) והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה. וכתיב והשבות אל

לבבך בכל הגוים אשר הדיחך וגו'. וכתיב ושבת עד יי' אלהיך וגו'. וכדין

אָשׁר הִדִּיקָךְ וְגו'. וְכַתּוּב וּשְׁבַתְּ עַד ה' אֲלֵהֶיךָ וְגו'. וְאַז (שם) אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצֶךָ וְגו'. וְעַד שֶׁכָּל אוֹתָם דְּבָרִים לֹא יִתְקַזְמוּ, לֹא יְכוּלִים לְעוֹרֵר תְּשׁוּבָה מֵהֶם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כַּמָּה הִסְתַּרְתָּ כֵּל הַדְּרָכִים וְהַשְּׁבִילִים מִכָּל בְּנֵי הַגְּלוּת וְלֹא הִשְׁאֲרַתְּ לָהֶם פְּתוּחוֹן פֶּה. אִם כֵּן, שִׁיחֵיו כִּמוֹ שֶׁהָיוּ בְּכָל הַיּוֹר וְדוֹר - שְׁלֵא יִסְבְּלוּ גְלוּת וְלֹא שֶׁכֵּר, וְיִצְאֻוּ (אם כֵּן יִהְיֶה כִּמוֹ שִׁיחֵיו בְּכָל יוֹר וְדוֹר יִסְבְּלוּ אֶת הַגְּלוּת וְלֹא יִצְאוּ) מִדִּין שֶׁל הַתּוֹרָה, וְיִתְעַרְבוּ בַּשְּׂאֵר הַעַמִּים.

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה כו) כִּמוֹ הִרְהַ פְּתָרִיב לְלֶדֶת תַּחֲלִיל תִּזְעַק בְּחֻבְלֵיהָ וְגו'. מַה זֶה כִּמוֹ הִרְהַ? דְּרַף הוּא לְמַעֲבַרְתָּ שְׂיַעֲבֵרוּ עֲלֶיהָ תִּשְׁעָה חֲדָשִׁים שְׁלָמִים. וְיֵשׁ בְּעוֹלָם כַּמָּה וְכַמָּה שְׁלֵא עוֹבֵר עֲלֶיהָ אֶלָּא יוֹם אֶחָד אוֹ יוֹמִים מִהַתְּשִׁיעִי, וְכָל הַצִּירִים וְהַחֻבְלִים שֶׁל הַמַּעֲבַרְתָּ הֵם בַּתְּשִׁיעִי. וְאַף עַל גַּב שְׁלֵא עֹבֵר עֲלֶיהָ אֶלָּא רַק יוֹם אֶחָד, נִחְשָׁב עֲלֶיהָ כְּאִלּוּ עֲבָרוּ כָּל הַתְּשִׁיעִי שְׁלָם. אַף כֵּן יִשְׂרָאֵל, כִּינּוֹן שְׁטַעֲמוּ טַעַם גְּלוּת - אִם יִחְזְרוּ בַּתְּשׁוּבָה, יִחְשָׁב עֲלֵיהֶם כְּאִלּוּ עֲבָרוּ עֲלֵיהֶם כָּל אוֹתָם דְּבָרִים שְׁכַתּוּבִים בַּתּוֹרָה. כֵּן שֶׁכֵּן וְכֵן שְׁכַמָּה וְכַמָּה יִסּוּרִים עֲבָרוּ עֲלֵיהֶם מִיּוֹם שֶׁהִתְחִילָה הַגְּלוּת.

אָבִיר מַהוּ שְׁכַתּוּב (דברים ד) בְּצַר לָךְ וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים - בֹּא וְרָאָה כַּמָּה רַחֲמָנוּת רַחֲמֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל בְּדַבַּר הַזֶּה. לְמַלְךְ שֶׁהָיָה לוֹ כֵּן יְחִידִי וְאֵהָב אוֹתוֹ אֵהָבֵת נֶפֶשׁ, וּמִתּוֹךְ אֵהָבֵתוֹ נִתְּן אוֹתוֹ לֵאמֹר הַגְּבִירָה שֶׁתְּגַדֵּל אוֹתוֹ וְתִלְמַד אוֹתוֹ דְּרָכִים מִתְקַנּוֹת. פַּעַם אַחַת חָטָא לְאִבּוֹ, בֹּא אִבּוֹ וְהִלְקָה אוֹתוֹ, וְאַחַר כֵּן עֹבֵר

אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצֶךָ וְגו'. וְעַד דְּכָל אֵינוֹן מְלִין לֹא יִתְקַזְמוּ, לֹא יְכַלִּין (דף קפ"ט ע"א) לְאַתְעָרָא תְּשׁוּבָה מִנֵּיהוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כַּמָּה סִתְּמַתְּ כָּל אֲרָחִין וּשְׁבִילִין מִכָּל בְּנֵי גְלוּתָא, וְלֹא שְׁבַקְתָּ לוֹן פְּתוּחוֹן פֶּה. אִי הָכִי, לְהוֹוֹ כַּמָּה דְהוּוֹ בְּכָל דְרָא וְדָרָא, דְלֹא יִסְבְּלוֹן גְלוּתָא וְלֹא אַגְרָא, וְיִפְקוּן (ס"א א) הָכִי, לְהוֹוֹ כַּמָּה דְלְהוּוֹ בְּכָל דְרָא וְדָרָא, יִסְבְּלוֹן גְלוּתָא וְלֹא יִפְקוּן) מִדִּינָא דְאוּרִייתָא, וְיִתְעַרְבוּן בַּשְּׂאֵר עַמִּין.

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה כו) כִּמוֹ הִרְהַ תַּחֲלִיל תִּזְעַק בְּחֻבְלֵיהָ וְגו'. מַאי כִּמוֹ הִרְהַ, אֲרַח אִיהוּ לְעוֹבְרָתָא, לְאַעֲבָרָא עֲלֶיהָ תִּשְׁעָה יְרָחִין שְׁלָמִין. וְאִית בְּעֵלְמָא כַּמָּה וְכַמָּה, דְלֹא עֹבֵר עֲלֶיהָ אֶלָּא יוֹמָא חַד אוֹ תְרִין יוֹמִין מִתְּשִׁיעָאָה, וְכָל צִירִין וְחֻבְלִין דְעוֹבְרָתָא בַּתְּשִׁיעָאָה אֵינוֹן. וְאַף עַל גַּב דְלֹא אַעֲבַר עֲלֶיהָ אֶלָּא יוֹמָא חַדָּא, אִתְחַשֵּׁיב עֲלֶיהָ כְּאִלּוּ אִתְעַבְרוּ כָּל תְּשִׁיעָאָה שְׁלָמִים. אוּף הָכִי יִשְׂרָאֵל, כִּינּוֹן דְאַטְעַמִי טַעַם גְלוּתָא, אִי יִהְדְרוּן בַּתְּשׁוּבָה, יִתְחַשֵּׁב עֲלֵיהוּ כְּאִלּוּ אַעֲבָרוּ עֲלֵיהוּ כָּל אֵינוֹן מְלִין דְכַתִּיבִין בְּאוּרִייתָא. כֵּן שֶׁכֵּן וְכֵן שֶׁכֵּן דְכַמָּה וְכַמָּה יִסּוּרִין אַעֲבָרוּ עֲלֵיהוּ מִן יוֹמָא דְגְלוּתָא שְׂרִי.

אָבִיר מַאי דְכַתִּיב, (דברים ד) בְּצַר לָךְ וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים. תָּא חֲזִי, כַּמָּה רַחֲמָנוּתָא רַחֲמֵי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּמִלָּה דָּא. לְמַלְכָּא דְהוּהוּ לִיה בְּרָא יְחִידָאָה, וְרַחֲמֵי לִיה רַחֲמֵי דְנַפְשָׁא, וּמַגּוֹ רַחֲמֵי דִלִּיָּה, יִהָב לִיה לְאַמִּיָּה מְטְרוֹנִיתָא דְתַרְבִּי לִיה, וְתוֹלִיף לִיה אֲרָחִי מִתְתַקְנָן. זְמַנָּא

פַּעַם אַחַת חָטָא לְאִבּוֹ, בֹּא אִבּוֹ וְהִלְקָה אוֹתוֹ, וְאַחַר כֵּן עֹבֵר

## לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

## קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ  
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית  
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא  
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה  
וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא  
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן  
וְעַל תַּלְמִידֵהוּן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוּן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי  
בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוּן וּלְכוּן הֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי  
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,  
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ  
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא  
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל  
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ  
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הֲדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא  
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ  
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְּפוּי וּבְסִתְרָא אֲהֵלוּ לַחֲזוּת בְּנוֹעַם  
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר  
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵהּ אֱלֹוֵי  
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.  
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.  
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל  
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים  
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה  
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הֲדִין כְּרַעוּת  
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵהּ אֱלֹוֵי  
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.  
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.  
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

### תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

## מורי ורבותי! כבר היה מספיק

### עד מתי? בואו נתעורר?

- ❖ מאנשים שהתפוצצו ממכונות תופת רח"ץ.
- ❖ מאנשים שהתפוצצו בעקבות מתאבדים רח"ץ.
- ❖ מאנשים שקיבלו חולי הידוע רח"ץ.
- ❖ מאנשים שנעלמו עקבותיהם תחת הריסות בנין רח"ץ.
- ❖ מאנשים שהשאירו יתומים ואלמנות רח"ץ.
- ❖ מאנשים שנפטרו לעולמם רח"ץ.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים פיזית רח"ץ.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים נפשית רח"ץ.
- ❖ מאנשים שהסתכסכו במשפטים קשים רח"ץ.
- ❖ מאנשים שמתייגנים ואין להם ילדים רח"ץ.
- ❖ מאנשים שילדיהם אינם גדלים כפי רצון ההורים רח"ץ.
- ❖ מאנשים שמתייגנים בשידוכים רח"ץ.
- ❖ מאנשים שמתסובכים עם חובות לאלפים ורכבות רח"ץ.
- ❖ מאנשים שבתיהם נשברו רח"ץ.

### העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת מלב כואב של כל אלו הנזכרו לעיל

אבל רבותיו בואו נחשוב, במה יכולים האנשים הסובלים לעזור לעצמם, ומה יכולים אחרים לעשות בערב לפניהם ממצבם הקשה.

## יש לנו עצה קלה בשבילכם

למדו כל יום ויום ספר "זוהר הקדוש" אנשים מעידים שהם רואים בחוש ישועות בכל הענינים ספר "זוהר הקדוש" מחולק בחנם

\* \* \*

לימוד הזוהר הקדוש מעיל את האדם ומשפחתו ממגפת ושעוררות.

(אנשי פתח שער ו אית ענ)

כבר ידוע לכבוד מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורענות וגזרות קשות ורעות ומותנא וביזה מעלמא.

(בני דושלים תרפ"א)

אלו שלא עוסקים בלימוד הזוהר, או להם שגורמים עניות וחרב וביזה וחרב ואברן בעולם רח"ל, וגורמים שמתבלט רוח המשיח. (תיקני וזרה)

על ידי זה שתעורר לפירסם את ספר הזוהר הזה בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מנוע, יזכו לשמחה וששון וילתוים בביתא משיח בן דוד בב"א.

## למדו והפיצו

# ג'לוני "ספר זוהר הקדוש" בדרך ומנסה לכל מיני סגולות רפואות וישועות

כי לא תשכח מפ' זרעו

### ספר זוהר

השולם והמקנז

ויצא לאור במחשית

כל ידיו:

### מכון "זוהר הקדוש היום"

ללמוד כל ספר "זוהר הקדוש" במעלה השנה

ש"ע ד"ה

מפעל זוהר העולמי. מלמדים ונתסידים ש"ע התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי וישיא. לפרסם בחנם תורת התקנה. ועל ידי זה יתקנה מה שהקמיה הרשבי"ו: בקרא יפקדון מן ג'לתא.

מטרת המפעל, כמו שקטבו בזה הקדוש הרי"ם ח"ל ע"פ: ובנין דתתין ישראל למשעם מאילנא דעני ראדה האי ספר הסוד יפקדון ביה מן ג'לתא בחימי יתקנה בחין ה' ביד: ומאן עמו אל גבר.

כל הניכית של זוהר הקדוש המקנז השלם, שמורות להמחר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי וישיא, ונמנה גדולה לכל אחד משארל הליפוס ולפינו בחנם לחלקם לכל אחד ואחד מישארל לזכות את הרבים, ועל ידי זה יזכה להיות "מן עולם הבא" ולהיות במחיצת הרשבי"ו ויע"א. וכל המונה את הרבים וזכה לפנים צדיקים.

### תפלה קודם לימוד הזוהר

(תפלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מורים אנתו לפנה יי אליהו ואלמי אבותינו, בקרה ובהשתחיה, שקרבנתו לחורקה ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אתו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כל אנתו מפילים תחנונינו לפנה, שתמחול, תסלח, לכל חטאתינו תעוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכבילים בינינו לבינינו. ובכן יהי רצון מלפניך יי אליהו ואלמי אבותינו, שתבטנו לבבנו ליראתך והתקנה, ותקשיב אוניך לרבינו אלה, ותפתח לבבנו הערל בסודות תורתך, ויתנה לומדנו זה מת רות לפני כסא מברך כרית נחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו, ושיתפוצצו ניצוצות עקרין הקדושים אשר על דגם גלית עקרין אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, והמימותם, ותקשיבם, ועמוד לנו לכל נקשל בדרךים אלו. ובמותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. ממאמר נעים ומירוח ישראל י"ל עיני ואבישה נפלאות מתורתך. יהיו לרצון אמרי פי ונתין לבי לפנה יי צורי וגואלי. כי יי ימן וזכותה ספיר דעת ותבונה:

### התנחל אליהו תנאי ומו' למוח רבן שמעון בר יוחאי ויע"א

ויקח בני נשא וילתא ויתפרסמו מאי מברא דיקון. בי ויע"א וילתא נכרנא כתרנא סוף ויע"א. ובנייה ויתקנה רדור נכרנא ויע"א. (תיקני ע"ג)

ע"ר וקדש מ' ש"מ"א נ"ח"ת

זכור השאלה ששאלו אותך בבית חן של מעלה, "צפייה לישועה?" מה עשית לקרב את הנאולה ולהביא את מלך המשיח? שלש, זה אנו מנסים בכל יום "כי לישועה קריתו כל היום" !!!

הקביה מורעם על האדם ששאנו מוכה למלכותו, כדאיא בספריקא (באמרי גילי) שאמרי הקביה לצדיקים לא פה ששנת שרובתם לזרותי ולא חזיתם למלכותי. הרי אפילו שמצדיקים המתבכים את התורה וירושלים מהם על הצפייה לישועה. (צפית לישועה מתחנן חיים זצ"ל, פרק 1)